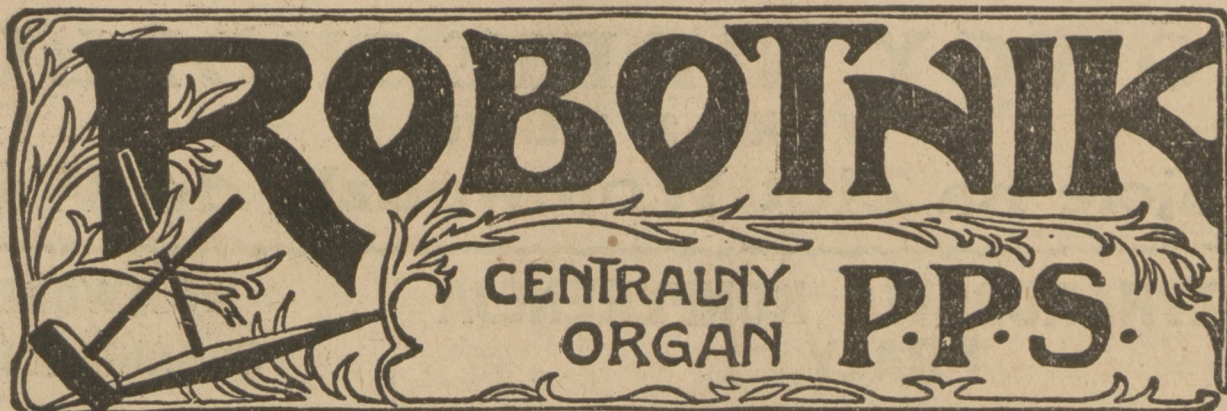

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.

Oplata pocztowa ulszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 176-70.
DYREKCJA — tel. 120-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 173-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

We wtorek dnia 18 czerwca odbędzie się Wielkie Zgromadzenie Ludowe na cześć gości Międzynarodówki Socjalistycznej

POLITYKA p. min. Prystora

Rozwiązanie, a właściwie samowolne rozpedzenie za pośrednictwem policji, Zjazdu Okręgowego Kas Chorych okręgu warszawskiego w Poznaniu, rzuciło sena światła na rolę polityczną p. Aleksandra Prystora, jako ministra pracy i opieki społecznej w gabinecie p. Kazimierza Świątalskiego.

P. Prystor był przez długie lata czynnym i ofiarnym działaczem Polskiej Partii Socjalistycznej; ma poza sobą przeszłość „katorżnika” i przeszłość „nielegalnika”. Należał zawsze do przyjaciół najbliższych marsz. Piłsudskiego. W tym charakterze pełnił ostatnio funkcje wojskowe, decydując w praktyce o losie mnóstwa oficerów i podoficerów Armji Polskiej.

P. Prystor nie ujawnił na swoim poprzednim stanowisku zbyt wiele taktu i zbyt wiele umiejętności postępowania z ludźmi. Trudno sobie wyobrazić większy stopień „braku popularności”, niż brak popularności p. pułkownika Prystora w kołach wojskowych; p. minister Prystor zaczął swoją ożywioną działalność na terenie Ministerjum Pracy i Opieki Społecznej od takich samych „metod”, jakimi skończył swoją rolę w Armji.

Jeżeli dobrze rozumiemy, p. Prystor pragnie rozejść się „partyjnictwem” w Kasach Chorych. Słowo: „partyjnictwo” oznacza chyba tylko jedną rzecz: walka z „partyjnictwem” — to walka przeciwko naganianiu ustaw, przepisów, rozporządzeń wykonawczych do potrzeb takiej czy innej partji politycznej. Poprzednikiem p. Prystora na urzędzie ministra pracy i opieki społecznej był p. Stanisław Jurkiewicz. Ze sposobu postępowania p. Prystora należałoby wnioskować, że p. Jurkiewicz reprezentował akurat typ „partyjnika” w dwóch poprzednich gabinetach p. Bartla i w gabinecie p. marsz. Piłsudskiego. W istocie zaś rzeczy różnica pomiędzy p. Prystorem a p. Jurkiewiczem leży zgola w innej płaszczyźnie: p. Jurkiewicz znał się rzeczywiście na dziedzinie polityki państwowej, którą kierował, — p. Prystor jest „dyletantem”, jest ministrem jaskrawo „politycznym”, który powinien przedewszystkiem nauczyć się, zanim zacznie decydować.

P. Prystor nie zdawał sobie zapewne sprawy, że, polecając rozpedzenie Zjazdu Kas Chorych w Poznaniu, łamie normy prawne, obowiązujące i dziś jeszcze, stwarza chaos administracyjny i finansowy w instytucjach, co rozporządza ogromnym majątkiem, zapomniał również o brzmieniu art. 59 Konstytucji, który głosi:

„Minister nie może się uchylić od odpowiedzialności konstytucyjnej od zrzeczenia się urzędu. Z chwilą postawienia w stan oskarżenia minister jest zawieszony w urzędowaniu”.

Istnieje wszakże jeszcze jedna strona sprawy.

Na jesień ma się odbyć w Polsce Zjazd Międzynarodowy Kas Chorych. Jakże to sobie p. Prystor wyobraża? Czyżby przypuszczał, że ktokolwiek w Europie zechce obradować w przypuszczeniu, że p. min. Prystorowi przyjdzie do głowy rozpedzić zebranie za pomocą policji i... zakazywać „wspólnych obiadów”. Za kilka dni przyjeżdżają do Polski przedstawiciele tego odłamu opinii europejskiej, który będzie decydował we wrześniu na Zgromadzeniu Ligi Narodów. P. min. Prystor przygotował im — zaiste — „miły pasztecik” na pierwsze ich spotkanie z Polakami.

ZJAZD OGOLNO-PANSTWOWEGO ZWIĄZKU KAS CHORYCH ZOSTAŁ WCZORAJ ROWNIEŻ „ZAKAZANY”

Wczoraj do dyrekcji zarządu Ogólnopanstwowego Związku Kas Chorych nadeszło pismo, podpisane przez p. Goetla, a „zarządzające” odwołanie Zjazdu Związku, który to Zjazd był wyznaczony zgodnie ze statutem — na pierwsze dni przyszłego tygodnia.

Rzecz naturalna, p. Goetel nie ma prawa niczego „zarządzać” w sprawie Zjazdu państwowego Kas Chorych, tak samo, jak Zarząd Związku nie mógłby — na życzenie p. Prystora czy p. Goetla — przedłużyć sobie samowolnie trwania własnych mandatów.

Dlatego owe „zarządzenie” nie pociąga za sobą żadnych skutków prawnych.

Ale nie o to idzie.

We wrześniu r. b. ma — właściwie: miał — odbyć się w Warszawie Zjazd Międzynarodowy Kas Chorych. Gospodarzem Zjazdu byłby polski Związek Ogólnopanstwowy; wczorajszy krok Ministerjum Pracy i Opieki Społecznej uniemożliwia — z natury rzeczy — samo zwołanie Zjazdu Międzynarodowego w Polsce. Nie wiemy, czy p. Prystor zdawał sobie z tego sprawę; niemniej konsekwencja jest nieunikniona.

Polska Partja Socjalistyczna umia-

ła zawsze w swojej polityce zagranicznej oddzielać interes Rzeczypospolitej Polskiej od interesu każdego z państw, w szczególności Rządu „sanacji moralnej”. I dalej stojmy na tem samym stanowisku, bo... „dłużę klasztor, niż Prystora”.

Musimy wszakże powiedzieć opinji publicznej z całą otwartością, że Rząd p. Kazimierza Świątalskiego przekreśla własnymi rękami wszelkie nasze pod tym względem praktyczne możliwości.

Przy dzisiejszym położeniu międzynarodowem Polski ów Zjazd Kas

Chorych posiadałby znaczenie ogromne; p. Prystor łaskawie „zlikwidował” sweni „zarządzeniami” całą pracę przygotowawczą, bo, jak piszemy w artykule wstępnym, nikt nie przyjedzie do Polski po to, by go „rozpedzała” policja z polecenia p. Prystora. W tych warunkach odpowiedzialność za skutki „polityki” p. Prystora spada jedynie i wyłącznie na sumienie samego p. Prystora, względnie na sumienie członków Rządu, którzy nie umieją powstrzymać w porę swego „krewkiego” kolegi.

Z RADY LIGI NARODOW

Madryt, 13 czerwca (PAT). Havas. Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ligi Narodów ambasador Adatci odczytał sprawozdanie komitetu Rady do spraw mniejszościowych, wyliczając zmiany i nowe zarządzenia, dotyczące procedury badania petycji mniejszości. Minister Stresemann wyraził zgodę na sprawozdanie z tem zastrzeżeniem, iż stanowi ono nowy etap, który nie będzie ostatnim. Następnie zabrał głos minister

Briand, sławiąc dzieło sprawozdawców i wyrażając pogląd, że w interesie mniejszości winny być podjęte wszelkie środki ostrożności w celu uchronienia ich przed szkodliwą agitacją. Minister przypomniał, iż w tej dziedzinie nic nie może być zmienione bez zgody państw zainteresowanych i bez osiągnięcia jednomyślności w łonie Rady Ligi. W wyniku dyskusji Rada Ligi przyjęła jednomyślnie sprawozdanie Adatciego.

ZAKONCZENIE KONGRESU SOCJALISTYCZNEGO WE FRANCJI

Nancy, 13 czerwca (PAT). Obrady kongresu socjalistycznego zostały zamknięte po przyjęciu wniosku w sprawach opieki społecznej i nauki szkolnej. W tej ostatniej dziedzinie kongres domaga się rozszerzenia nauczania świeckiego i prze-

widuje nacjonalizację szkół. Ponieważ większość uczestników kongresu wypowiedziała się przeciwko rewizji statutu partyjnego, Renaudel i reformiści postanowili usunąć się od pracy w organizacjach centralnych partji.

MĄDRE SŁOWA TOW. HENDERSONA

Londyn, 13 czerwca (PAT). Sekretarz stanu Spraw Zagranicznych Artur Henderson, udzielił wczoraj wywiadu przedstawicielom prasy, którym oświadczył m. in., że w wyborach tegorocznych wyborcy niezależnie od przynależności partyjnej kierowali się naogół chęcią dania stronictwu laburzystów nowej sposobności do wykazania praktyczności jego hasel i programu. Mówiąc o zadaniu, które go czeka, jako ministra Spraw Zagranicznych, Henderson oświadczył, że, jego zdaniem, niema dzisiaj ważniejszej kwestji od skierowania stosunków międzynarodowych na drogę prawdziwej

współpracy międzynarodowej. Na tej drodze, zarówno przez swych przedstawicieli, jak organy dyplomacji, rząd brytyjski może z łatwością przekonać ogół o swym przyjaznym stosunku do wszystkich państw. Henderson oświadczył następnie: „Jeśli uda nam się utrzymać nadal w tym duchu stosunki z zagranicą i utrwalić pokój powszechny — wiele milionów, które wydaje się obecnie na zrojenia, stanie się środkiem tworzenia szczęśliwszego i szlachetniejszego życia mas. Zasłużymy sobie wówczas niewątpliwie na wdzięczność tych licznych milionów, które reprezentujemy”.

WRZENIE NA LITWIE

Kowno, 13 czerwca (A. W.). W nocy z 10 na 11 czerwca do litewskiej strażnicy Klamrowo wtargnęło 10 uzbrojonych osobników, którzy steroryzowali komendanta i strażników litewskich, zażądali od nich wydania hasła. Po uzyskaniu hasła napastnicy powiązali

strażników, odebrali im broń i skierowali się w kierunku lasu.

Kowna, 13 czerwca (A. W.). Według uzyskanych informacji w powiatach wilkomirskim i szawelskim, w lasach, pojawiły się oddziały rekrutujące się przeważnie z dezertów wojskowych i „przestępców” politycznych.

W kierujących kołach „sanacyjnych” uważają podobno sam fakt przybycia wodzów Socjalizmu europejskiego do Warszawy za objaw... „interwencji zewnętrznej”. Jest to, naturalnie, śmieszne i naiwne oświecenie. Wzajemne stwierdzanie solidarności międzynarodowej poszczególnych partji socjalistycznych są zjawiskiem stałym, nieomal codziennym, na... Zachodzie.

P. Prystor postarał się o to, by przedstawić Polskę możliwie najgorzej. My — w każdym razie — nie

ponosimy za skutki żadnej odpowiedzialności.

Minister pracy i opieki społecznej posiada pewne określone kompetencje i uprawnienia; gdy je przekracza dla celów partyjnych „sanacji”, — staje się typowym „ministrem - partyjnikiem”. Jeżeli się zdaje p. Prystorowi, że „zniszczy” tą drogą P. P. S. — przekona się rychło o własnej pomyłce.

Ale przeszłość swoją — już zniszczył naprawdę.

RZECZY NIEZWYKŁE

DLACZEGO POLICJA ROZWIĄZAŁA ZJAZD KAS CHORYCH OKRĘGU WARSZAWSKIEGO W POZNANIU?

Otrzymałmy wczoraj depezę zgola nieprawdopodobną, alści pochodząca, — niestety — w danym wypadku — ze źródła najzupełniej poważnego.

Okazuje się, że starostwo grodzkie w Poznaniu wydało potwierdzenie na piśmie iż Zjazd Okręgowy Kas Chorych został rozwiązany z powodu „nie-

zgodzenie w policji.

Maluczko, a p. komisarz policji państwowej „rozwiąże” w Warszawie posiedzenie Rady Ministrów albo odprawę w Inspektoracie Armji z powodu... niezameldowania u dyżurnego przodownika.

WIELKIE ZGROMADZENIE LUDOWE P. P. S. NA CZEŚĆ GOŚCI MIĘDZYNARODÓWKI SOCJALISTYCZNEJ

odbędzie się w Warszawie we wtorek, dn. 18 czerwca.

O miejscu i czasie Zgromadzenia ogłosimy osobno.

Przemawiać będą tow. tow. Emil VANDERVELDE, wódz socjalizmu belgijskiego, towarzyszyka VANDERVELDE, Paweł LOEBE, przewodniczący parlamentu niemieckiego, Paweł KALNIN, przewodniczący parlamentu łotewskiego, CRAMP, przewodniczący Angielskiej Partji Pracy, przedstawiciel Socjalizmu francuskiego.

ZAPROSZENIA oraz INFORMACJE otrzymywać można już dzisiaj:

W SEKRETARJACIE C. K. W. PPS., WARECKA 7, I P.;

W SEKRETARJACIE W. O. K. R. P. P. S., WARECKA 7, I P.;

W RADZIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH, WARECKA 7, II P.

Wszelkie bliższe szczegóły i dokładny program Zgromadzenia ogłosimy w dniach najbliższych.

LIST BOLESŁAWA LIMANOWSKIEGO DO ORGANIZACJI KOBIET P. P. S.

KOCHANE I SZANOWNE TOWARZYSZKI!

Zaszczycony przed paru laty na Waszem socjalistycznym zgromadzeniu, jako najstarszy wiekiem socjalista, do wręczenia oliarowanego Wam sztandaru przewodniczącej Wydziału Kobiecego, poczuwam się ściśle związanym ze sprawą szerzenia socjalizmu wśród kobiet.

Ciężka choroba nie pozwala mi osobiście złożyć Wam gorącego życzenia, by praca Wasza była owocna. Czynie

więc to listownie, życząc, byście swoją propagandą zwiększyli w najbliższym czasie liczbę socjalistek do liczby Waszych towarzyszyń męskich. Jest to warunek nader ważny i, rzecz można — nawet konieczny do kształtowania się nowego ustroju społecznego, jako socjalistycznego.

Wasz towarzysz

BOLESŁAW LIMANOWSKI.

UTONIĘCIE JEDENASTU RYBAKÓW

KŁAJPEDA, 13 czerwca (PAT). O ostatniej katastrofie, jakiej ulegli rybacy kłajpedzcy w czasie burzy, donoszą następujące szczegóły: W dniu tym na morze wypłynęło 25 łódek rybackich, w

których znajdowało się 99 rybaków. 2 LICZBY TEJ 11 UTONĘŁO. Dotychczas nie znaleziono ciał 4-ch rybaków. Rybacy stwierdzają, iż tak silnej burzy nie było od lat 20-tych.

BURZE I PIORUNY

Paryż, 13 czerwca (PAT). „Paris midi” donosi o niezmiernie gwałtownych burzach, które szaleją w Europie południowo-wschodniej. W Besarabji powódź zniszczyła kompletnie kilka miasteczek, 28 osób miało ponieść śmierć. Kłeska dotknęła również Ukrainę: w Kijowie runęło w gruzy przeszło 300 domów. W

okolicy zginęło kilka tysięcy sztuk bydła.

Liczba ofiar w ludziach, podobno bardzo wysoka, nie jest jeszcze znana.

Białogród, 13 czerwca (PAT). Piorun uderzył w drzewo, pod którym znajdowała się grupa wieśniaków. 6 zostało zabitych, 5 odniosło ciężkie rany.

TUROWCY NIEBIESKOBLUZI

W DNIU 23 CZERWCA

Przybywajcie na Złot Wojewódzki do Warszawy

„SENSACJA”

OKÓLNIAK SEKRETARJATU GENERALNEGO P. P. S. W SPRAWIE „STRZELCA”.

Niektóre pisma „sanacyjne” i narodowo - demokratyczne podały wczoraj o onegdaj treść okólnika naszego Sekretarjatu Generalnego w sprawie stosunku P. P. S. do „Strzelca”. Nie odbyło się rzecz naturalna, bez mniej lub więcej „płomiennych” komentarzy, zwłaszcza we wczorajszym „Głosie Prawdy”.

Cały „feler” owej „sensacji” polega na zgola skądinąd prostym fakcie, że okólnik tow. Kazimierza Pużalka był wydany w dn. 8 czerwca 1926 r. i zresztą, mówiąc nawiasem, ogłoszony w tamtym czasie przez prasę bodaj także narodowo - demokratyczną. Ostatnio Sekretarjat Generalny przypomniał tylko treść okólnika poprzedniego z drobnymi zmianami.

Poszukajcie sobie, panowie, „sensacji” nieco bardziej... świeżych.

KONGRES WYZWOLENIA

Wczoraj rozpoczęły się w sali Tow. Hygienicznego obrady Kongresu „Wyzwolenia”. Na Zjazd przybyło 557 delegatów z różnych stron kraju.

Obrady zajął prezes Stronnictwa pos. Maksymilian Malinowski, któremu urządzono owację z okazji 45-lecia działalności społeczno - oświatowej. Przewodniczącym zjazdu wybrany został pos. Róg. Do Prezydium weszli pos. dr. Pułtek, mec. Łypaciewicz, sen. Nocznicki, delegat Kuliński z Kujaw, prezes Stolarzski, Świętochowski, pos. Król. Sekretarze: ob. Babski, Babach i Cioskówna.

Odczytano pismo wicemarszałka Woźnickiego, który z powodu choroby nie mógł wziąć udziału w zjeździe. Zjazd uchwalił owacyjnie wyrazić mu przez osobną delegację wyrazy podziękowania za dotychczasową pracę parlamentarną i życzenie powrotu do zdrowia i do pracy.

Po południu liczna delegacja z około 60 osób udała się do wicemarszałka Woźnickiego.

Referat polityczny wygłosił pos. Róg, referat o projekcie konstytucyjnym — pos. Bagiński.

Dzisiaj dalszy ciąg obrad.

Przyjęte rezolucje ogłosimy w jutrzejszym „Robotniku”.

ODCZYT TOW. POSŁA M. NIEDZIAŁKOWSKIEGO

Staraniem Wydziału Kult.-Oświatowego Dzielnicy Jerozolimskiej P. P. S. odbędzie się w piątek, dn. 14 b. m., o godz. 7 wiecz., w lokalu Dzielnicy Jerozolimskiej P. P. S., Leszno 53, odczyt tow. posła M. Niedziałkowskiego na temat:

„OBECNA SYTUACJA MIĘDZYNARODOWA”.

Wstęp wolny dla członków Dzielnicy i Koła Młodzieży T. U. R. im. St. Worcella.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA PRACY

(Od własnego korespondenta).

Genewa, 10 czerwca.

W pierwszych dniach czerwca odbyła się na plenarnych posiedzeniach Międzynarodowej konferencji Pracy dyskusja generalna nad kwestią robót przymusowych oraz sprawą czasu pracy pracowników umysłowych. Obecnie jest na wyczerpaniu dyskusja generalna nad sprawozdaniem dyrektora Międzynarodowego Biura Pracy Alberta Thomas'a. Poza tym pracują codziennie wszystkie komisje.

Komisja do spraw bezrobocia, w której zasiada Wasz korespondent, przyjęła za podstawę obrad dwie rezolucje naszych towarzyszy Schürcha (Szwajcarja) i Mertensa (Belgia). W dyskusji ogólnej niżej podpisany podkreślił, że co do bezrobocia obok przyczyn natury ekonomicznej istnieją jeszcze przyczyny natury socjalnej.

Nie da się zaprzeczyć, że kwestia „fluktuacji” waluty, siły nabywczej pieniądza, drogiego kredytu lub zgola braku kredytu poważnie wpływa na stan bezrobocia. Samymi tylko środkami ekonomicznymi kwestii bezrobocia się nie rozwiąże. Nie trzeba zapominać, że szybki rozwój techniki, nowe wynalazki, w dziedzinie budowy maszyn szczególnie, oraz na szeroką skalę stosowana racjonalizacja i naukowa organizacja pracy potęgują w znacznej mierze bezrobocie, i to nie tylko w przemyśle, ale nawet i w rolnictwie. Te przyczyny powodują, że, mimo wahań, bezrobocie będzie stale zachowywać tendencję zwykłą.

Bezrobocie w górnictwie węglowym, dotkliwie dające się we znaki w wielu krajach, utrzymuje się na wysokim poziomie nie tylko na skutek przeprowadzenia w kopalniach ulepszeń technicznych i racjonalizacji pracy; rozpowszechniające się coraz bardziej wyszukiwanie sił wodnych (biały węgiel) dla celów elektryfikacji, potężny rozwój automobilizmu i żeglugi powietrznej, stosowanie jako paliwa nafty i benzyny, nie pozostaje bez wpływu na zapotrzebowanie węgla dla celów przemysłowych, transportowych i komunikacyjnych.

Niski poziom płac zarobkowych i powszechna drożyzna zmniejszają konsumpcję szerokich warstw robotniczych i pracowników, powodując zniżanie się

rynków i ograniczenie produkcji.

Całkowite rozwiązanie kwestii bezrobocia w dzisiejszych warunkach gospodarczych i społecznych jest niemożliwe. Możliwe jest natomiast wydawnie złagodzenie bezrobocia, co da się jednak osiągnąć tylko przy zastosowaniu bardzo radykalnych środków, za jakie uważam m. in.:

- 1) dalsze skrócenie czasu pracy,
- 2) podniesienie płac zarobkowych,
- 3) obniżenie cen, m. in. przez usunięcie nadmiernego pośrednictwa między producentem i konsumentem i wprowadzenie kontroli nad zyskami przedsiębiorstw,
- 4) tani kredyt.

W dyskusji podkreślano, że Francja nie tylko nie cierpi od bezrobocia, ale nawet sprowadza robotników z innych krajów. Zjawisko to, moim zdaniem, należy tłumaczyć nie tylko intensywną odbudową terenów, zniszczonych przez wojnę. Francja jest krajem, wykazującym bardzo nieznaczny przyrost ludności i nad tym faktem przy omawianiu kwestii bezrobocia nie można przejść do porządku. Uważam za wskazane, by przy badaniu kwestii bezrobocia, brać pod uwagę intensywność przyrostu ludności. Należałoby zbadać czy przyznanie kobiecie ustawowego prawa, pozwalającego jej nie zostawać matką, gdy sobie tego nie życzy, pozwalającego jej zarówno bronić się przed macierzyństwem, jak i pozbywać się ciąży, nie zbliży nas do rozwiązania kwestii bezrobocia. Przypominam, że żądania takie zostały wysunięte na kongresie kobiet socjalistycznych.

W wyniku powyższych wywodów komisja bezrobocia przyjęła jednomyślnie następujące wnioski:

„Konferencja wzywa Międzynarodowe Biuro Pracy do przeprowadzenia badań, celem ustalenia:

- 1) jaki wpływ na stan bezrobocia może mieć przyrost ludności;
- 2) jaki wpływ na stan bezrobocia może mieć powstawanie nowych gałęzi przemysłu, powodujące kurczenie się gałęzi przemysłu już istniejących;
- 3) jaki wpływ na stan bezrobocia może mieć racjonalizacja i naukowa organizacja pracy”.

W. Szczucki.

UTWOR GEN. GALICY B. POSŁA NA SEJM Z LISTY B. B., NIELEGALNYM!

Popularny na Podhalu gen. Andrzej Galica kandydował w swoim czasie do Sejmu z listy „Bloku Bezpartyjnego” i mandat zdobył, ale wkrótce zrezygnował zeń i odstąpił go innemu „sanatorowi”.

Tenże gen. Andrzej Galica miał za młodości swej okres „górny a chmurny”, gdy sympatyzował z ruchem robotniczym, czemu dał wyraz m. in. w sztuce scenicznej p. t. „Robert Szporn” (gen. Galica zajmował się w swoim czasie literaturą).

Sztuka ta, malująca rozbieżne interesy robotników i fabrykanta, była niejednokrotnie wystawiana przez teatry robotnicze.

Ale oto w roku Pańskim 1929 nastąpił t. zw. ostry kurs idący „z góry”, wyrażający się w niszczeniu samorządów miejskich, Kas Chorych i organizacji robotniczych, a przede wszystkim w niestychanie wzmożonej

działalności cenzury. Cenzura nasza — jak na całym zresztą świecie — nie grzeszy przemysłowością ani zrozumieniem rzeczy inteligentniejszych. To też kompromituje się niejednokrotnie. A więc artykuł i karykatura, w Bydgoszczy tolerowana, została w Warszawie skonfiskowana (tygodnik „Pobudka”), natomiast za przedruk „legalnego” artykułu z „Robotnika” skonfiskowano lubelskie „Jutro Polskie” i t. d.

Zdarzają się wszakże ostatnio historie tak niebywale śmieszne, że trudno przejść nad nimi do porządku dziennego. Oto donoszą nam z Janowa, że policja zabroniła tutejszej placówce T. U. R. wystawienia sztuki gen. Galicy p. t. „Robert Szporn”.

Dlaczego? Ano, utwory „niejakiego” Galicy „zawierają treść antypaństwową”.

WOJEWÓDZKI ZŁOT-SPOTKANIE ORGANIZACJI MŁODZIEŻY T. U. R.

W dn. 23 czerwca zjadą się „niebiesko-bluzi”, „turowcy”, by odbyć w Warszawie swój jednodniowy Złot-Spotkanie. Przyjadą „turowcy” z całego województwa Warszawskiego, by spotkać się, poznać, by manifestować swą siłę, by pokazać, że Młodzi — to moc, to twórczy trud.

W organizacjach miejscowych wre praca nad przygotowaniami do Złotu. Zebrania, konferencje, rozmowy.

Warszawscy towarzysze „turowcy” całą organizację na nogi chcą postawić — i uda im się to niewątpliwie.

W niektórych miejscowościach (Żyrardów, Wołomin) Złot „turowców” jest popularyzowany na specjalnych zebraniach, przy bardzo licznych udziałach młodzieży robotniczej.

Już niedużo czasu pozostało, za 9 dni Złot.

Za dziewięć dni zobaczymy na ulicach Warszawy długą wstęgę szeregów młodocianych naszych towarzyszy, co dum-

nie będą szli pod Czerwonym sztandarem „turowym”.

Ujrzymy w pochodzie towarzyszy i towarzyszy z Warszawy, i miłych nam gości z Podmiejskich Organizacji Młodzieży T. U. R. i z krańców województwa Warszawskiego.

Turowcy Złot Okręgowy wypadnie imponująco. Będzie kosztował dużo pracy, ale też i — oż będą jego rezultaty. Naocznie sprawdzimy i z-zeknamy się, że bezsporną prawdą jest, iż szeregi młodzieży — z-miłowanej w T. U. R. z-większąją się, że są one z-wa-te, jednolite, karne i w-erne szłandarom socjalistycznym.

„Z pieśnią na ustach i wiarą” zjadą się „turowcy” na Złot — „z pieśnią na ustach i wiarą” powrócą do swych domów, by ze z-dwojoną energią i siłą pracować, i organizować, i stawać „krok za krokiem” na drodze do Socjalizmu.

„Turowcy”! Przybywajcie na Złot! NA ZŁOT DO WARSZAWY!

„DZIEŃ KOBIET” W POLSCE

BRZESZCZE

Liczne zgromadzenie kobiet zajął przewodnicząca tow. Tomalowa, a referat o znaczeniu „Dnia kobiet” wygłosił tow. Gęgotek z Krakowa.

Po przemówieniach tow. Tomali i Mynarskiego uchwalono jednogłośnie rezolucję, protestującą przeciwko próbom narzucenia konstytucji B.B. — wyrażającą pełne zaufanie dla polityki CKW. PPS., oraz powzięto uchwały za masową agitacją wśród kobiet — i za popieraniem prasy socjalistycznej.

Wieczorem odbyła się wieczornica.

TRZEBINIA

W szalenie zapełnionej sali Domu robotniczego w Trzebini odbyło się zgromadzenie kobiet - socjalistek. Zebranie zajął przewodniczący miejscowego komitetu tow. Poloczek, a referat o sytuacji politycznej w kraju i Dniu kobiet wygłosił tow. Z. Gross. Po referacie wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabrały głos obecne na wiecu kobiety.

Wszyscy opowiedzieli się solidarnie za polityką CKW. PPS. i potępił rozbi-

czy ruchu robotniczego — zarówno z prawej, jak i z lewej strony.

Opowiedziano między innymi, jak to „rewolucjonista” p. Wróbel, który wystąpił z PPS. i był przywódcą „Czumowców” w Trzebini, — na obecnej liście do Rady Kasy Chorych kandyduje na pierwszym miejscu, jako kandydat... sanacji.

Oto przykład „rewolucyjności” rozbi-

WIELICZKA

W niedzielę odbyło się w Wieliczce w sali Domu Robotniczego zgromadzenie kobiet, w którym wzięli udział także górniczy salinarni i robotnicy innych zawodów. Po zgajeniu zgromadzenia przez tow. Tatarę, wybrano na przewodniczącego zgromadzenia tow. Baranow-

Na temat Dnia kobiet, oraz o znaczeniu nowoczesnej kobiety w ruchu politycznym i zawodowym referowali towarzysza Bajorkowa i tow. Tatarę.

Następnie tow. Baranowa odczytała wierszyk tow. Tatarę pod tytułem: „Do naszych kobiet”, oraz rezolucję CKW., która jednogłośnie została przyjęta.

NOWY ZBOJECKI NAPAD BEBESOWCÓW

Wczoraj, o godzinie 6.30 po południu, towarzysz Bolesław Michalski (giser, członek dzielnicy Wolskiej), z towarzyszem Okrajem Henrykiem wyszli z fabryki Ambrożewicza (ulica Kolejowa). Wówczas podeszło do nich czterech bebesowców, między nimi osławiony zbir bebesowski Zaboklicki, i wszczęli z naszymi towarzyszami całkiem pokojową na pozór rozmowę. W pewnej jednak chwili Zaboklicki nagle uderzył towa-

rzysza Michalskiego kolbą rewolweru w twarz, tak że krew trysnęła strumieniem...

Tow. Okraj rzucił się na pomoc napadniętemu towarzyszowi, lecz zbiry bebesowskie powstrzymały go, grożąc rewolwerami.

Na miły Bóg, czy naprawdę Polska stała się „Afryką środkową”, gdzie w biały dzień dzieje ludzie mordują spokojnych obywateli?!

Emil Vanderwelde Wódz Socjalistyczny

Przybywa do nas, do Polski — po raz pierwszy! — wielki i miły gość: Emil Vanderwelde, uznany i ukochany wódz socjalistów belgijskich, a zarazem jeden z najwybitniejszych, najzasłużniejszych i najgłośniejszych wodzów Socjalizmu wszechświatowego.

Witamy go szczerze i serdecznie na ziemi polskiej w imieniu polskiego Socjalizmu, w imieniu polskiego proletariatu socjalistycznego!

My, socjaliści starszego pokolenia, wychowywaliśmy się na książkach Vanderweldego tak, jak na książkach Kautsky'ego lub Plechanowa. Każdy z nas pamięta jego „Kollektywizm i rozwój przemysłu” (istniejący polski przekład), jego prace z zakresu kwestii rolnej, jego szkice o religii, o sztuce, o alkoholizmie (przekład polski). Ale i młodszy, — ci, którzy rozpoczęli swe poważniejsze wykształcenie socjalistyczne po wojnie, wiedzą, że wśród powojennej literatury socjalistycznej świetnie napisane książki Vanderweldego należą do najciekawszych. Wymienimy kolejno „Socjalizm

przeciw państwu”, „Realizację socjalistyczną” (częściowo przetłumaczone na polski przez t. Posnera p. t. „Prorocтва Karola Marksa”), „Czy należy zmienić nasz program?”, wreszcie — ostatnią jego pracę p. t. „Czy marksizm zbankrutował?” Pisałszy o niej obszernie w „Robotniku”; autor — jak zawsze — zajmuje stanowisko marksofskie, przestrzega jednak przed marksizmem „u-pruszczonym”, prymitywnym.

Vanderwelde nie jest bynajmniej „gabinetowym” teoretykiem. Jest namiętym PODRÓŻNIKIEM, zwiedził niemal cały świat, chcąc widzieć i zbliżyć poznać żywą, prawdziwą rzeczywistość. Był właściwie — wszędzie, prawie wszędzie... W Rosji, w Gruzji, w Kongu. Ostatnio znowu odbył dwie dalsze podróże: do Ameryki południowej (Argentyna, Urugwaj), oraz do Palestyny; o tej ostatniej podróży wydał świeżo po francusku całą książkę p. t. „W kraju Izraela”.

Przedewszystkiem jednak jest wódem swej partii, do której należy od założenia (1885 r.), przede wszystkim jest

praktykiem - POLITYKIEM. Niedawno w Belgii ukazała się ciekawa zbiorowa praca poświęcona Vanderwelde'mu p. t. „E. Vanderwelde, człowiek i jego dzieło”; zabierają w niej głos najwybitniejsi działacze bratniej partii belgijskiej, analizując jego życie, jego filozofię, jego talent mowy i t. p. Tow. De Brouckere pisze w tej obszernej pracy zbiorowej o Vanderwelde jako „człowieku”. Oświadcza, że Vanderwelde — to przede wszystkim praktyk, działacz; jeśli — powiada — zbadać dzieje prac naukowych Vanderwelde'go, zawsze wykryjemy, że pisane były w związku z jakimiś sprawami bieżącymi.

W tej książce zbiorowej towarzysze nazywają Vanderwelde'go krótko „Patron”, szef. Istotnie jest stale bezspornym „szefem” partii w parlamencie i poza parlamentem. W r. 1893 stał na czele pierwszego strajku powszechnego o zdobycie powszechnego prawa głosowania. W r. 1902 organizuje drugi strajk, w 1913 — trzeci. Po raz pierwszy przedstawia się do parlamentu w 1894 po pierwszym zmianie ordynacji wyborczej — z okręgu Charleroi. Od r. 1900 jest posłem z Brukseli. Jest, naturalnie, najświetniejszą MÓWCĄ Izby. Ale o Van-

derwelde jako o wspaniałym mówcy, należałoby chyba napisać obszerniej!

Wielokrotnie był, jak wiadomo, MINISTREM. Po raz pierwszy objął stanowisko ministra z chwilą najazdu niemieckiego w Belgii: 4 sierpnia 1914. (Był ministrem spraw zagranicznych, sprawiedliwości).

Wielkie są zasługi Vanderwelde DLA MIĘDZYNARODÓWKI SOCJALISTYCZNEJ. Był i jest jednym z jej uznanych wodzów. Poczynając od r. 1891, od Brukselskiego Kongresu II Międzynarodówki, Vanderwelde bierze udział we wszystkich zjazdach międzynarodowych, i to przeważnie, jako referent najważniejszych spraw. W okresie powojennego „flirtu” niektórych socjalistów — z komunizmem, Vanderwelde na kongresie w Genewie w płomiennych słowach broni demokracji (1920).

Vanderwelde cieszy się ogromnym AUTORYTETEM w całym świecie politycznym, nie tylko Europy: za swój konsekwentny charakter, za talent, za wy-mowę. Tylko komuniści nie cierpią go — ze zrozumiałych powodów... Był w swoim czasie w Rosji obrońcą socjalistów-rewolucjonistów w słynnym procesie; brał udział w znanych powojennych konferencjach berlińskich z komunistami,

mi, na których ujawnił niemożność współpracy socjalizmu z komunizmem. Miarą niechęci komunizmu do Vanderwelde'go jest np. artykuł znanego Waleckiego w wielkim wydawnictwie „Wielka Sowiecka Encyklopedia”.

Na tem kończymy naszą sylwetkę. Bynajmniej nie mieliśmy zamiaru wyczerpać ogromnego tematu — chcieliśmy tylko przypomnieć ważniejsze fakty.

Przybywa do nas, do Warszawy, mąż wielkiej miary, działacz wielkich zasług. Cieszymy się bardzo, że bliżej zetknie się z Polską niepodległą, z naszym ludem robotczym, z Polską Partią Socjalistyczną.

Przybywa do nas człowiek, który strajkami powszechnymi zdobywał DEMOKRACJĘ dla Belgii. Człowiek, który, w ramach demokracji, poprowadził lud belgijski do zwycięstw; socjalista, który w warunkach demokracji rósł z całą partją od r. 1885 — od nicości do potęgi! Witamy w nim jednego z wodzów Socjalizmu światowego, witamy uczonego i polityka, nauczyciela i przyjaciela!

Na polskiej ziemi wśród proletariatu polskiego — niech żyje!

Kazimierz Czapliński.

WYBORY W LUBLINIE

WOJTEK ZAKOŃCZYŁ AKCJĘ
WYBORCZĄ.

Ukazała się w Lublinie odezwa PBS, zawiadamiająca o rozwiązaniu milicji porządkowej, t. zw. w Lublinie popularnie „frakcji policyjnej”. Wtajemniczeni informują, że odbyło się to wśród powszechnego skandalu. „Milicjanci” z BBS, zwrócili się do Świątka po należność za swą pracę. Świątek pieniędzy już nie miał i odmówił zapłaty. Milicjanci rzucili się na Świątka; Wojtek usiłował załagodzić sytuację, ale mu się nie udało i wyrzucono go za drzwi. Płatna „milicja” splajtowała. Nasi towarzysze radzą byłym milicjantom z B. B. S., by swe pretensje skierowali do inspektora pracy z żądaniem dwutygodniowego odszkodowania.

Jak praca najemna — to inspektor pracy!

DWA WIECE.

W dzielnicach Bronowice i Kuśmierek odbyły się dziś dwa wiece PPS., które skupiły zgórą 700 robotników i robotnic. Wysłuchano przemówień tow. Kotarskiego, Kowalskiego, Skowrońskiego, Zarembki i Dubois.

Oświetlenie sytuacji przez naszych mówców spotkało się ze szczerem uznaniem zgromadzonych.

UNIEWAŻNIENIE LISTY
„LEWICY”

Unieważnienie listy „lewicy” wywołało odezwę protestacyjną z naszej strony, bowiem akt ten był manewrem Wydziału Bezpieczeństwa, mającym na celu zamącenie świadomości robotniczej.

„Lewica” agituje za oddaniem białych kartek. Robotnicy nie chcą marnować głosów, odrzucają te namowy, oświadczając, że solidarnie głosować będą za Nr. 3 P. P. S.

NOWE REPRESJE
PRZECIWKO P. P. S.

Starostwo odmówiło nam zezwolenia na urządzenie wieców w sobotę nietylko na placach, ale również w zamkniętych podwórkach.

Spłoszył ich „najazd” — jak się wyrażają — posłów socjalistycznych na Lublin.

Wobec tego urządzamy w sobotę 8 do 10 zgromadzeń w lokalach i już znajdziemy sposobność, aby wypowiadane na nich słowa trafiły do najdalszych zakątków Lublina.

Lublin robotniczy oczekuje przybycia zapowiadanych działaczy P. P. S.

ŁANCUCH PRASOWY
NA FUNDUSZ „DNIA KOBIET”

Grajnert Bolesław składa 5 zł. i wzywa Boruckiego Henryka, Lenka Leonarda, Godlewskiego Marjana.

Zegawko Józef składa 5 zł. i wzywa Dobrowolskiego Franciszka.

Z. Krajewski Biała Podlaska składa 5 zł. i wzywa Kuźmę, Matwiejczuka, Hersza z Białej Podlaskiej i Mazurka Piotra z Terepola.

Karol Leman składa 5 zł.

Helena Lemanowska składa 5 zł. i wzywa Jagodzińską Zofję, Jadwigę Pużakową, Gabryelę Kalkietkówną, Zofję Czajową.

Wicherski Tadeusz składa 5 zł. i wzywa Janinę Mondscheinową, Lucynę Woliniewską.

Grabowski Stefan składa 5 zł.

KURS WAKACYJNY ZARZĄDU
GŁÓWNEGO T. U. R.

Od dn. 1 do 15 lipca b. r. odbędzie się w Lublinie pod Piotrkowem Tryb. kurs na temat „ZAGADNIENIA USTROJU PAŃSTWA”, program wykładów:

1. Istnienie formy ustroju dawne i obecne.
2. Demokracja, faszyzm, komunizm.
3. Obecne konstytucje państw.
4. Dzieje ustroju Rep. Polskiej.
5. Konstytucje polskie.
6. Obecne projekty zmiany konstytucji.
7. Stosunek socjalizmu do ustroju państwowego.

Zgłoszenia członków T. U. R., P. P. S., oraz Związków Zaw. przyjmuje Sekretariat Generalny T. U. R. — Czerwonego Krzyża Nr. 20, od godz. 5 — 7 wiecz. do dn. 20 czerwca.

Prócz wykładów odbywać się będą seminaria, wycieczki. Stuchacze mieszkać będą w internacie.

GAB. LECZNICZY

Dr. Jan Ałapin Królewska 31 (obok Marszałka) specj. dla chor. wener., niemocy płc. i skóry od 9 r. do 8 1/2 w. Niedz. 9—2. Wizyta 5 zł.

Wrażenia z rozpedzenia Zjazdu
Związku Kasy Chorych

Korespondent „Robotnika” doniósł już, iż policja poznańska rozpedziła na skutek zarządzenia Ministra Pracy zwyczajny Zjazd Delegatów warszawskiego okr. Związku Kas Chorych, obradujący w Poznaniu.

Zarząd Okręgowego Związku Kas Chorych w Warszawie uchwalił (jeszcze przed pięciu tygodniami) za wiedzą i wolą Głównego Urzędu Ubezpieczeń odbycie tegorocznego Zjazdu w Poznaniu, celem spopularyzowania wśród delegatów Wystawy Krajowej i zapoznania ich z działalnością Ministerjum Pracy, które wystawia również na P. W. K.

Przed rozpoczęciem Zjazdu odbyła się (jak zazwyczaj) narada Zarządu, w której brało udział 6-ciu członków z ogólnej liczby 9-ciu, a na której Dyrekcja zawiadomiła, iż Główny Urząd Ubezpieczeń „odwołał” samowolnie Zjazd, mimo, iż nie miał do tego żadnych uprawnień. W tej chwili zjawił się na sali przedstawiciel urzędu bezpieczeństwa w towarzystwie komisarza policji i 3-ch agentów, oświadczając, iż Zjazd rozwiązuje na skutek zarządzenia Ministerjum Pracy. Kiedy tow. poseł Nowicki, jako przewodniczący Zarządu

Związku, chciał zagaic Zjazd, by przedstawiciele policji mogli zakomunikować Zjazdowi to jedynie w swoim rodzaju zarządzenie, urzędnik nie dopuścił nawet do zagajenia, oświadczając, że zagajenie jest jednoznaczne z otwarciem Zjazdu.

Na sali zapanowała nieprzyjemna wprost cisza. Wszyscy delegaci (a przyjechali delegaci 47-miu Kas na ogólną liczbę 57-miu Kas) czuli, jak wielkie bezprawie popełniono. Policja rozpedza Zjazd instytucji samorządowej na skutek zarządzenia Ministerjum Pracy. Rząd rozpoczął celowy i świadomy atak na samorząd przy pomocy policji, nie mając najmniejszego tytułu do zakazywania Zjazdu.

Uczestnicy Zjazdu postanowili wspólnie fotografować się. Fotograf czekał na sali, gdyż zamówiono go kilka dni przedtem.

Wówczas rozpoczął „urzędowanie” pan komisarz policji, zakazując dokonania zdjęć. Zapewne w czwartym roku „sanacji moralnej” nawet fotografia narusza porządek publiczny. Delegaci Zjazdu byli oburzeni. Protestowali bardzo głośno wszyscy obecni na Zjeździe.

Oczywiście Zjazd odfotografowano (na wieczną rzecz pamiątkę) pod Teatrem Wielkim w Poznaniu — bez wiedzy policji.

Już po rozejściu się uczestników Zjazdu tow. poseł Nowicki dowiedział się od naczelnika wojewódzkiego wydziału bezpieczeństwa, u którego zaprotestował przeciw tym gwałtom, bardzo ciekawych rzeczy. Komisarz policji otrzymał instrukcję niedopuszczenia delegatów Zjazdu na Wystawę Krajową, gdyby ją chcieli zwiedzić wspólnie. Szkoda, że nam, delegatom nie zakomunikowano tej decyzji w czasie rozpedzenia Zjazdu. Bylibyśmy się naocznie przekonali, jak Ministerjum Pracy nie dopuszcza do zwiedzania jego pawilonu.

Piszemy to, jako ostrzeżenie przed zwiedzaniem Wystawy przez inne Związki, gdyż wobec takich stosunków zdarzyć się może, że Ministerjum Pracy zabroni może wogóle zwiedzania Wystawy.

Zarząd Wystawy będzie zapewne Ministerjum Pracy bardzo wdzięczny za tego rodzaju „propagandę”.

Uczestnik.

Co się dzieje w Turkiestanie?

(Od wł. korespondenta).

menistan, Kazakstan, Kirgizistan, Tadżykistan, Karakalpakstan.

Ten podział kraju na odrębne republiki jest najzupełniej sztuczny i nie tyle ma na celu uwzględnienie interesów poszczególnych jego narodów (Uzbeków, Turkmenów, Kirgizów, Sartów, Tadżyków i innych), co zapobieżenie jego konsolidacji wewnętrznej na tle łączności plemion turkiskich. W republikach tych bolszewicy w dalszym ciągu prowadzą politykę bezwzględnego wyzysku i rusyfikacji kraju. Rząd bolszewicki dąży bowiem do przekształcenia swych posiadłości turkietańskich w jedną olbrzymią plantację bawełny i pozwala ludności tubylczej uprawiać pszenicę i ryż tylko na małych skrawkach gruntów ornych, co najzupełniej uzależnia ludność tubylczą od importowanego z Rosji zboża. Władza sowiecka zniszczyła miejscowy przemysł włókienniczy, pragnąc stworzyć rynek dla moskiewskiej produkcji włókienniczej. Kooperatywy, będące agencjami rosyjskich trustów i przemysłu moskiewskiego, odebrały cały handel ludności miejscowej. W dalszym ciągu forytuje się przesiedlanie setek tysięcy Rosjan do Turkiestanu. Nauka literatury i historii miejscowej została w szkołach zakazana. Prasa i wydawnictwa, zmopolizowane przez Rząd, nie uwzględniają interesów narodowych ludności miejscowej.

Wszystko to nie tylko nie mogło przyczynić się do uspokojenia ludności, rządzonej przez małą garstkę komunistów — przybyszów, ale potęgowało coraz bardziej antagonizm do najeźdźców. Chłopi w oryginalny sposób bojkotują reformę agrarną, nie chcąc brać przyznanej im ziemi i zwracając ją dawnym właścicielom. Szerzy się propaganda przeciw rozszerzaniu plantacji bawełny. Ludność bojkotuje szkoły komunistyczne.

OBOZ LETNI
MŁODZIEŻY TUROWEJ

odbędzie się w lipcu w Broku nad Bugiem. Obóz podzielony jest na trzy dekadę 1 — 10, 11 — 20, 21 — 30 lipca. Dwie pierwsze dekadę dla mężczyzn, ostatnia dla dziewcząt. Opieka za 10-dniowy pobyt wraz z kosztami przejeżdża 15 zł. Zapisy na I-szą dekadę do 25 czerwca w Sekretariacie Org. Młodz. T. U. R., Warecka 7.

ne, towary moskiewskie i administrację sowiecką. Prasa komunistyczna stwierdza coraz bardziej wrogi stosunek ludności do Rosjan, natomiast ustawiczny wzrost sympatii mas ludności tubylczej do „basmaczy”, których władzy sowieckiej nie udało się wytepić.

Charakterystycznym jest, że niezadowolone z polityki Moskwy i jej reprezentantki, „Biura Rosyjskiej Partii Komunistycznej Azji Centralnej”, ogarnia i komunistów pochodzenia miejscowego. Komuniści ci domagają się radykalnych zmian w polityce narodowościowej bolszewików w Turkiestanie, a mianowicie udziału jego ludności muzułmańskiej w funkcjach państwowych, proporcjonalnie do składu ludności, co znaczyłoby przejście w ręce Turkietańczyków więcej niż 90% stanowisk w administracji miejscowej; zastąpienia armii czerwonej w Turkiestanie, złożonej w 99% z Rosjan, przez armię wyłącznie tubylczą; uznania prawa republik narodowych Turkiestanu do utworzenia federacji turkietańskiej na wzór Zakaukaskiej; zastosowania do Rosjan, mieszkających w Turkiestanie, praw mniejszości narodowych i t. d.

Oczywiście, żądania te są zupełnie ignorowane przez Moskwę, a wysuwający je komuniści tubylcy traktowani są gorzej od „trockistów”.

Aż do r. 1920 większość polityków turkietańskich trzymała się hasła autonomicznego. Od tego czasu dążenie do oderwania się od Rosji staje się coraz popularniejszym. W tym roku został zorganizowany ośrodek polityczny ruchu niepodległościowego w Turkiestanie z granicą z organem „Yeni - Turkiestan”, wychodzącym w Konstantynopolu. Niepodległościowcy turkietańscy wychodzą z założenia, że przyszły rozwój ich kraju może się oprzeć tylko na zbliżeniu się z urodzajnymi krajami Azji i oderwaniu się od eksploatującej go Rosji. Tylko niepodległość mogłaby dać sfederalizowanemu prowincjom Turkiestanu możność normalnego rozwoju gospodarczego, który wymaga, jako warunku podstawowego, odpowiednich dróg komunikacji, łączących Turkiestan z Persją, Chinami i Indiami.

Oto jest tło, na którym wybuchła obecna wojna z najazdem bolszewickim w Turkiestanie i, przedewszystkiem, w Bucharze, gdzie tradycje samodzielności są jeszcze bardzo świeże.

PRZEGLĄD PRASY

Echa zająć lwowskich.

„Gazeta Warszawska” ogłasza z wielkim tupetem zwycięstwo endeckiej po zwycięstwach lwowskich. Przyznaje więc samą, że wszelkie gadania o obrażeniu uczuć religijnych młodzieży, o żywiołowych jej odruchach w obronie świętości i t. d. były komedią. Szło o interes polityczny, o „przełom sił”. Organ endecki twierdzi, że „ci, którzy idą” — to młodzież endecka. „Idą śmiało, silnie, ideą wielkiej katolickiej i narodowej Polski...”

Idą i... demolują lokale żydowskie. Żeby takie „marsze” sprzyjały wielkości Polski, choćby „narodowej i katolickiej” — nie wierzy chyba sama endecja.

Organ endecki sprzecza się z nami o to, kto z kim będzie się potykał: czy lewica z sanacją, czy też lewica z endecją i oczywiście endecja pasuje na naszego partnera. Przyjmujemy „zaszczytne” wyzwanie, ale narazie, bezpośrednio, musimy się rozprawić z „sanacją”, niech więc endecja uzbroi się w cierpliwość. Pamięamy o niej dobrze...

Organowi nacjonalistów polskich sekunduje organ nacjonalistów żydowskich „Nasz Przegląd”. I on twierdzi, że nie sprawdzili się przewidywania nasze, iż „rozgrywka” nastąpi między lewicą a sanacją, ponieważ „pierwsza poważniejsza „próba sił”, próba sprawności aparatu administracyjnego odbyła się na płaszczyźnie rozgrywki między „sanacją” a endecją”.

Alęż my o takiej „rozgrywce”, o rozgrywce między aparatem administracyjnym a żakami akademickimi — nigdy, daleko, nie myśleliśmy. W naszym pojęciu szło o „rozgrywkę” tylko w sprawach zasadniczych, najżywniejszych dla ogółu obywateli i Państwa i przy udziale szerokiej mas społecznej. Że aparat administracyjny dał sobie radę z korporantami — i to dość nieudolnie, niebyłoby sprzeczne — nie jest doprawdy żadną „rozgrywką” między obozami politycznymi.

A teraz kilka słów odpowiedzi na niepoważne napaści „Nasz. Przegl.” pod naszym adresem. Troskę o współpracę z mniejszościami — niech pozostawi nam samym. Od początku zająć lwowskich najostrzej potępiliśmy endecków i wcale nie „kreśliśmy”. Nie krytykowaliśmy bynajmniej władz centralnych, a jeśli też nie chwaliłiśmy, to z tej prostej przyczyny, że one spełniły swój elementarny obowiązek. Ale jeżeli organ żydowski wytyka nam „brak odwagi” i do walki z antysemityzmem chce korzystać z „sukursu” „Przedświtu” (!) — to życzymy mu powodzenia.

„Polska Zbrojna” zarzuca akademikom endeckim, że podporządkowują się rozkazom kleru, a lekceważą Państwo i jego organa. Zarzut śluszny, ale cóż uczyniły rządy „sanacyjne” w ciągu trzech lat? Zamiast walczyć z „partynictwem” i korumpować życie publiczne, należało zwrócić uwagę na zadania wychowawcze Państwa i na „upamiętnienie” młodzieży.

Koncesja Harrimana.

W „Słowie” wileńskim występuje p. Władysław Studnicki przeciwko warunkom koncesji elektryfikacyjnej Harrimana. Autor zarzuca jej głównie to, że inwestycje elektryfikacyjne przeprowadza Harriman w ciągu pierwszych 10 lat, a koncesję — wraz z monopolem w dziedzinie elektryfikacji — otrzymuje na lat 60. Przez 50 lat mógłby więc ciężar ten monopol na Polskę z bardzo ujemnymi skutkami.

B.

ZABEZPIECZENIE
STAROSTÓW
NA STAROŚĆ

Minister Składkowski rozesał do wszystkich starostów okólnik, aby nauczili się prowadzić auta.

Jedno z pism wieczornych uzasadnia ten okólnik potrzebą częstszych wyjazdów na tereny powiatu.

Śluszniejszym wydaje się nam przypuszczenie, że chodzi tu o zapewnienie starostom kawałka chleba na wypadek, gdy „sanacyjny” regime się skończy.

WYCIECZKA NAD MORZE
I DO KASZUBSKIEJ
SZWAJCARJI

Wycieczka Zarządu Głównego T. U. R. wyruszy z Warszawy dn. 3 lipca w., powróci dn. 14 (w niedzielę) rano. Wycieczka zwiedza port w Gdyni, Oksywie, Gdańsk, Sopot, jedzie statkiem na Hel, Kartuzy, Wągrowo. Prowadzi t. poseł Z. Piotrowski. Koszty 56 zł. Zgłoszenia w Sekretariacie Generalnym T. U. R. ul. Czerwonego Krzyża 20, tel. 325-03 od godz. 5 — 7.

Nabożeństwo żałobne za spokój duszy

S. † P.

Zofji DĄBSKIEJ

odbędzie się w sobotę dn. 15 czerwca o g. 9.30 rano w kościele św. Aleksandra przy pl. Trzech Krzyży — na które zaprasza wszystkich przyjaciół i znajomych
mąż, dzieci i rodzina.

PROCES PAWŁOWICZA NIEBYWAŁY WYPADEK W DZIEJACH SĄDOWNICTWA! PRZYSIĘGLI BOJĄ SIĘ GŁOSOWAĆ

Lwów. Dzisiejsza rozprawa w procesie przeciwko Pawłowiczowi i towarzyszym dobiegała końca. W chwili gdy przewodniczący miał przystąpić do zresumowania obrad jeden z sędziów przysięgłych zabrał głos i prosił trybunał o wyłączenie go z ławy przysięgłych, gdyż nie może dołączyć się do werdyktu innych przysięgłych. Sędzia wyłuszczył powody dla których nie może tego uczynić. Sprzeciwili się temu zarówno obrońcy jak i prokurator. Jest to wypadek nie notowany w naszych kronikach sądowych. Przy wydawaniu werdyktu kilku przysięgłych wstrzymało się od głosowania. Na 118 pytań, jak się dowiadujemy na żadne z pytań nie zapadła odpowiedź twierdząca i są komplikacje z powodu wstrzymania się kilku sędziów od głosowania. Jakże stanowisko zajmie wobec tego prokurator i trybunał nie wiadomo. Nie było bowiem przepisa-

nej większości głosów potrzebnej do zatwierdzenia werdyktu. (A. W.).
Lwów. Trybunał w sprawie Pawłowicza i towarzyszy oskarżonych o nadużycia przy dostawach kolejowych po 4 tygodniowej rozprawie wydał dziś wieczorem na podstawie werdyktu przysięgłych wyrok uniewinniający wszystkich podsądnych. Z powodu wstrzymania się kilku przysięgłych od dania głosów swoich, prokurator zastrzegł sobie zażalenie nieważności. W starym dotychczas obowiązującym kodeksie karnym nie jest przewidziane wstrzymanie się od głosowania przysięgłych. Będzie to dopiero przewidziane w nowym kodeksie karnym. Cały werdykt i wyrok wywołały wielką sensację, tembardziej, że po raz pierwszy zdarza się, aby część sędziów przysięgłych oświadczyła, że nie odda z tego lub owego powodu głosu. (A. W.).

„DRUGI PROCES JAKUBOWSKIEGO“

Neustrelitz, 13 czerwca. (PAT.). — Wśród niebywałego napięcia i przy szczerze wypełnionej sali rozpoczęła się dzisiejsza rozprawa, której punktem kulminacyjnym była mowa, wygłoszona przez przedstawiciela powództwa cywilnego adwokata berlińskiego Brandta, który w obecnym „procesie Jakubowskiego” występuje jako rzecznik rodziców straconego.

Obraz — mówił dr. Brandt, — jaki roztoczył się przed sądem w procesie obecnym, jest zarówno miążdzący, jak i zastydzaający, rozprawa bowiem odśłoniła cały upadek moralny, niebywałą tępotę uczuć oskarżonych. Uczucie wstydu potęguje się jeszcze bardziej — mówił adwokat — gdy się zważy, iż oskarżeni mają na sumieniu poza zamordowaniem małoletniego Ewolda również gwałtowną śmierć niewinnego Jakubowskiego. Uczucie to ogarnia wszystkich tembardziej, gdy się uwzględni sposób, w jaki organa sądowe potraktowały w ogóle sprawę winy Jakubowskiego, nie licząc się z najbardziej podstawowymi przepisami procedury przy ustalaniu winy mordercy. Dr. Brandt, reasumując w tem miejscu tok przewodu, podniósł jako moment dziwy, iż prokurator łagodnie traktował oskarżoną Kellerową, przyjmując z góry dla usprawiedliwienia jej winy — przymus. Dziwne też jest — oświadczył dr. Brandt — iż z góry już zakomunikowano oskarżonemu Augustowi Nogensowi, że wyrok śmierci nie zostanie na nim wykonany. Przeglądając i zastydzaający był również sposób traktowania całej sprawy przez organa urzędowe bezpośrednio po wykryciu morderstwa. Nadprokurator Mueller powierzył śledztwo żandarmowi wiejskiemu, nie posiadającemu najmniejszego doświadczenia w dziedzinie kryminalistyki. Wszelkie ślady, przemawiające za niewinnością Jakubowskiego, zgóry były zacierane. Wyrok śmierci opiera się więc na błędnych dochodzeniach i na niewystarczającym dowodzie prawdy. Świadców, których zeznania wypaść mogły na korzyść Jakubowskiego, usuwano od przesłuchania. Potworność tragedii Jakubowskiego streszcza się w tem, — mówił podniesionym głosem adwokat Brandt, — że na podstawie takich właśnie dowodów poszlak musiał on być stracony. Błędy w przewodzie sądowym są możliwe, ale nie wolno pominąć faktu, że wyrok na Jakubowskiego był faktycznie wykonany i to właśnie jest winą, obciążającą sumienie ówczesnego ministra Sprawiedliwości Kustaeda, który swym wystąpieniem w procesie obecnym nie zdołał zatrzymać tego wrażenia. Minister Kustaedt podczas rozpatrywania podania o ulaskawienie ograniczył się tylko do raportu, zawierającego zaledwie 7 wierszy. Żadną miarą nie można zrozumieć wystąpienia pp. Kustaeda i Muellera w sali sądowej. Jeżeli Kustaedt skarży się obecnie, że korespondenci prasowi mieszały z błotem jego część, to powinien pamiętać o tem, iż on sam nietylko z błotem zmieszał Jakubowskiego, ale wysłał go na szafot. Zachowanie się nadprokuratora Muellera w procesie obecnym wzbudziło uczucie wstydu i poniżenia w każdym bezstronnym człowieku. Dr. Brandt podkreślił starczy upór, z jakim były nadprokurator starał się dziś jeszcze uzasadnić słusność wyroku śmierci na Jakubowskiego. Wyrok śmierci — mówił adw. Brandt — nie są grą w loterie, przy której traf szczęścia decyduje o tem, czy osoba, którą udało się władzom schwycić, jest istotnie winowajcą. Prokurator Mueller uważa za rzecz zupełnie zrozumiałą nadużycie swej władzy urzędowej, celem uniemożliwienia wykrycia istotnych winowajców, których, mimo przyznania się do krzywoprzysięstwa, wypuścił na wolność. W wyniku tego było odwołanie zeznań przez głównego oskarżonego Augusta Nogensa. W ten sposób wszelka możliwość wykrycia istotnego winowajcy została już zgóry udaremniona przez nadprokuratora Muellera. Jako zastępca rodziny straconego dr. Brandt uważa za swe główne zadanie rehabilitację imienia zmarłego i odparcie podejrzeń, jakoby stracony Jakubowski miał być inspiratorem oskarżonych morderców. Rozprawa obecna może mieć sens tylko wówczas, jeżeli doprowadzi do ustalenia, czy Jakubowski był winien, czy też nie był winien. Przemówienie swe zakończył adwokat apelem do oskarżonych, aby pamiętali o straconym z ich winy niewinnym robotniku polskim i aby wrócili zmarłemu spokojnie przez przyznanie się do całej sprawy. Pod wpływem apelu, powtórnego przez przewodniczącego, oskarżona Kellerowa wśród wybuchu płaczu wyznała, że pastor Ahler oświadczył jej, iż Fritz Nogens przyznał mu się do zamordowania małoletniego Ewolda. Wobec tego niespodziewanego zwrotu w zeznaniach Kellerowej sąd postanowił w ostatniej chwili zawezwać jeszcze pastora Ahlera na świadka.

Wiadomości Z CAŁEGO KRAJU

GRODNO DLA KAPITALISTY, CHĄCĄCO ZŁAMAĆ STRAJK, KAŻDY ŚRODEK JEST DOBRY...

Od kilku dni trwa strajk robotników drzewnych na tartaku Hirsza Pereca w Grodnie. Robotnicy są zorganizowani w Klas. Związku Robotników Przemysłu Drzewnego.

Perec szczególnie nienawidzi Związku, a zwłaszcza jego kierowników.

Nie mogąc złamać strajku, tembardziej, że żądania robotników są oparte na ustawach, chodzi bowiem o urlopy, których Perec nie chce dawać; o przyjęcie do pracy tow. Bakanowicza, którego zwolnił za działalność organizacyjną; o deputat opałowy i t. d., Perec usiłował przekupstwem złamać solidarność robotniczą. Wzwał do siebie w tym celu jednego z robotników, poczęstował go wódką i dał mu 15 zł. za złamanie strajku. Obiecał prztem dać mu urlop, zapłacić

za cały czas strajku, zawsze go wyróżniać i t. p.

Robotnik ten wysłuchał wszystkiego spokojnie, wziął 15 zł. i zaniósł je do Kasy Zarządu Związku, jako dochód związkowy. Naturalnie, że nie tylko nie usiłował złamać strajku, ale, po opowiedzeniu wszystkiego towarzyszący związkowcom, nawoływał do większej jeszcze wytrwałości w solidarności, wiedząc, że zwycięstwo robotników polega na mocnej solidarności organizacyjnej.

Niech powyższy dowód uswiadomienia robotniczego będzie przykładem dla tych, którzy za srebrniki judaszowe kapitalistów, czy zdrajców klasy robotniczej, sprzedają siebie i swych towarzyszy pracy.

KATOWICE

OMAL NIE STRASZNA KATASTROFA

Wczoraj o godz. 19 na kopalni „Litandra” w Nowym Bytomiu poczęły się wydobywać gazy z zawalonej części szybu „Antonia”, leżącego na głębokości 220 metrów, grożąc zezadaniem 30 górników, zatrudnionych pozazawaloną częścią szybu. Wszczęta natychmiast akcja ratunkowa trwała 4 godziny, przyczem personel ratunkowy wzmocniono załogą ratunkową z sąsiednich kopalń „Aschenborn” i „Pokój”. 8 robotników zdołało się przedostać pod szymbami „Litandry”, a 22 wydobyło przez kopalnię „Aschenborn”, która wskutek fuzji ze spółką akcyjną Go-

dula, właścicielką kopalni „Litandra”, posiada z nią od 5 miesięcy połączenie podziemne. Na wieść o niebezpieczeństwie zebrali się przed kopalnią tłumy ludzi, wypytując o los swych bliskich. Z 30 zagrożonych 13 górników nie odniosło żadnego szwanku, 17 zaś uległo zezadzeniu, jednak stan ich nie budzi obaw. Część z nich przewieziono do lecznicy brackiej w Bielszowicach. Wedle opinii lekarzy górniczy po 3 — 4 dniach będą mogli opuścić szpital. Natychmiast podjęte prace zlikwidowały katastrofę. (P. A. T.).

BARANOWICZE

WIELKA AFERA ZŁODZIEJSKA W LASACH RZĄDOWYCH, WYSZŁA NARESZCIE NA JAW

Dzięki zabiegom naszych towarzyszy wykryta została skandaliczna afera złodziejska w lasach państwowych, której dopuścili się: leśniczy Jaroszewicz, gajowy Kaczkar, Kadziewicz, Kolosowscy, Pietruszko i inni. Jak słyhać, kradzież sięga sumy 2 milionów złotych.

Dochodzenie prowadzą jednocześnie Władze Śledcze, oraz Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży. Rezultatem przeprowadzonego dochodzenia było zaskewstrowanie kilkudziesięciu domów we wsi Rusiny, Grabowiec, Wielka i Mała Wołochowa, Litwie, Wielkich i Małych Łukach, Baranowiczach i t. d. Śledztwo zatacza coraz większe kręgi. Komisja kontrolna, która ma zbadać rozmiary kradzieży, codziennie ustala fakty nadużyć na tysiące złotych.

Przypłano wielkie ilości drzewa, sprzedane przez ową złodziejską spółkę, które zostały zaskewstrowane.

O rozmiarach kradzieży świadczy fakt, że np. u niejakiego Ostrogi, jednego ze spółników owej szajki, znaleziono na podwórzu 123 bale drzewa, u Piotrowskiego w Rusinach, teścia gajowego Kaczgara, 25 mp. drzewa itd. itd.

Kradzież drzewa polegała na tem, że leśniczy Jaroszewicz, do spółki z gajowymi i innymi „pomocnikami” — sprzedawali miejscowym włościanom drzewo budulcowe i opałowe z lasów państwowych; pobierali za drzewo to pieniądze, zapominając o „drobnej” formalności wystawienia na pobrane pieniądze kwitu i asygnaty na drzewo, stwierdzającej, że drzewo to jest zakupione i nabywcy mogą je zabrać z lasu. Prócz gotówki, pobierano również zapłatę w naturze, jak świnie, zboże i t. p.

Defraudowane drzewo z początku oznaczano pieczęcią rządową, później — szajka wpadła na dowcip i oznaczała drzewo pieczęcią podrobioną, aby zrzucić podejrzenie na inne osoby, które miały być później upatrzone. Niewinni ludzie mieli odpokutować winy złodziei, w mundurach funkcjonariuszy państwowych.

Najcharakterystyczniejszą rzeczą w tej ca-

łej sprawie jest fakt, że kilkakrotne doniesienia naszych towarzyszy, wystosowane do władz śledczych, wojewódzkich, Nadleśnictwa w Baranowiczach, Dyrekcji Białowieżskiej, Ministerjum Dóbr Państwowych i t. d. — nie były brane dostatecznie pod uwagę. Zjeżdżały jakieś Komisje, badano świadków, którzy stwierdzali fakty nadużyć, jednak sprawa nie mogła ruszyć naprzód. Złodzieje tryumfowali i robili doniesienia karne na ludzi, którzy oskarżali ich o kradzież.

Z początku ten system adawał się doskonale. Wystarczyło zaprzysiężone przed sądem zeznanie gajowego, który stwierdzał fakt kradzieży — i niewinnego pakowano do więzienia za niepopelnioną kradzież.

Ale tu ostatecznie naciągnięta struna się zerwała. Oskarżono tow. Jana Zapuckiego o kradzież drzewa, a to z zemsty, gdyż był on jednym z głównych inicjatorów wykrycia nadużyć; oświadczył podpisywał doniesienia do wszystkich władz zawiadomieniem o kradzieży. Sąd jednak, po przeprowadzeniu rozprawy i przesłuchaniu całego szeregu świadków, stwierdził zupełną niewinność tow. Zapuckiego.

Należy więc stwierdzić z ubolewaniem, że w celu wykrycia jawnej defraudacji trzeba było aż trzech lat walki!

Rezultatem dochodzenia jest zawieszenie w urzędowaniu leśniczego Jaroszewicza i 6 gajowych. Z zawieszenia w urzędowaniu skorzystał leśniczy Jaroszewicz i delikatnie zwił. Cały jego dobytek, żywy i martwy, konie krowy, byki, wozy i wszelkie zdobytne „operacjach” dobro, w celu uchylenia od sekwestru, zabrał wspólnik M. Grajwer, rzekomo na pokrycie swoich strat.

Sprawą wspólnika Grajwera oraz innych wysoko postawionych osobistości, zamieszanych w tę aferę zajmujemy się w następnych numerach „Robotnika”.

Kroczą upórcozliwe pogłoski o jakichś manipulacjach zmierzających do krycia pewnych osób, by je móżdż później wykorzystać, jako świadków. Sprawę tej w żadnym razie nie spuścimy z oczu!

PINSK

ZBIERANIE „DOBROWOLNYCH” SKŁADEK NA „FUNDUSZ DYSPOZYCYJNY” MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH!

Różnych metod chwytła się „sanacja”, by wydobyć owe 2 miliony na „fundusz dyspozycyjny” Ministra Spraw Wojskowych. Poprostu — wymusza się te składki...

Na Kresach Wschodnich ten — kto nie płaci na fundusz dyspozycyjny — jest „szpiegiem”.

Na poczcie w Pisku np. od odbierających pieniądze żądają zapłacenia pewnej kwoty na ten cel, nazwany szumnie „walką ze szpiegostwem”; między innymi — zwrócono się z tego rodzaju żądaniem do naszego towarzysza!

Więc to mają być owe „dobrowolne” ofiary?

WIEDZA TO POTĘGA — POTĘGA TO WIEDZA ZAKŁADAJCIE WSZĘDZIE ODDZIAŁY T. U. R.

ZWOLEN SOLIDARNY STRAJK SZEWCÓW

Polscy i żydowscy robotnicy szewcy m. Zwolenia, zorganizowani w Oddziale Centr. Zw. Skórczanego przystąpili dnia 3 b. m. do akcji strajkowej. Wystawiono żądania: 10% podwyżki płac, zniesienia systemu płacenia za pracę weksłami i uznania Związku Zawodowego (Strajk obejmuje z 600 250 robotników i trwa solidarnie).

REJOWIEC

STRAJK O PRZESTRZEGANIE USTAWODAWSTWA ROBOTNICZEGO

Robotnicy, zorganizowani w Oddziale Centr. Zw. Skórczanego w Rejowcu, przystąpili do strajku, żądając uznania Związku, przestrzegania 8-mio godzinnego dnia pracy i zawarcia umowy na czas nieokreślony. Konferencja z przedsiębiorcami, odbyta dnia 4 b. m., nie dała żadnych rezultatów. Miejscowi przedsiębiorcy skórczani, nauczeni bezkarnie obchodzić i łamać obowiązujące ustawodawstwo robotnicze, nie ustępują i zachowują się prowokacyjnie.

ZAWICHOST

STRAJK PROTESTACYJNY SZEWCÓW

Będąc na porządku dziennym naigrawanie się z nędzy robotników i ustawodawstwa robotniczego przez przedsiębiorców m. Zawichostu wywołało zbiorowy protest i walkę strajkową robotników skórczanych.

Za pośrednictwem Oddziału Centr. Zw. Skórczanego robotnicy żądają poszanowania ustawodawstwa robotniczego, ubezpieczenia w Kasie Chorych i zwalniania robotników z pracy tylko po uprzednim dwutygodniowym wypowiedzeniu. Dziwnie conajmniej jest milczenie Inspektora Pracy w tej sprawie.

LWÓW

WYKŁADY NA WYŻSZYCH UCZELNIACH ODBYWAJĄ SIĘ NORMALNIE

Na lwowskich wyższych uczelniach praca odbywa się normalnie. Egzaminy odbywają się w dalszym ciągu.

PRZEMYSŁ

ROZPRAWA O SZPIEGOSTWO

Z Przemysła donoszą, iż przed tamtejszym Sądem Okręgowym toczyła się rozprawa przeciwko Franciszkowi Hrychorowiczowi, oskarżonemu o zbrodnię szpiegostwa na rzecz ościennego państwa. Hrychorowicz został skazany na 4 lata ciężkiego więzienia.

TREMBOWLA

KATASTROFA AUTOBUSOWA

Pod Trembowlą zdarzyła się katastrofa autobusowa. Autobus wiozący 9 osób z Trembowli do Tarnopola, uległ wypadkowi, zjeżdżając z gościńca po skarpie, z wysokości 8 metrów. Na szczęście żadnego wypadku z ludźmi nie było. Przyczyną wypadku było złamanie przedniego resoru i uszkodzenie kierownicy.

Humor

NIEMOŻLIWE

Gospodarz domu złapał złodzieja na gorącym uczynku.
— Ręce do góry, bo strzelam!

WIADOMOŚCI Nr. 1

Księgarni Robotniczej

w Warszawie

ul. Warecka Nr. 9, tel. 229-70.

LITERATURA PIĘKNA.

Barbey D'Aureville J. Dawna kochanka I/II.	10.—
Beach Rex. Dziewczę z dalekiej północy.	6.40
Boy-Zeleński. Ludzie żywi.	6.80
Brudzewski T. Płomień na wietrze	7.50
Chesterton G. K. Charles Dickens.	6.90
Dupuy - Mazuel H. Cud wilków.	7.—
Galczyński I. K. Porfirjon Osiełek czyli Klub Świętokradców.	6.—
Hesse H. Wilk stepowy.	8.—
Jasieński Bruno. Pałę Paryż.	9.—
Kipling R. Królewski klejnot.	8.—
Krishnamurti J. Jezioro mądrości.	4.—
— Odwieczny przyjaciel.	9.—
Leblanc M. Dorota tancerka na linie.	5.—
— Twierdza graniczna.	3.—

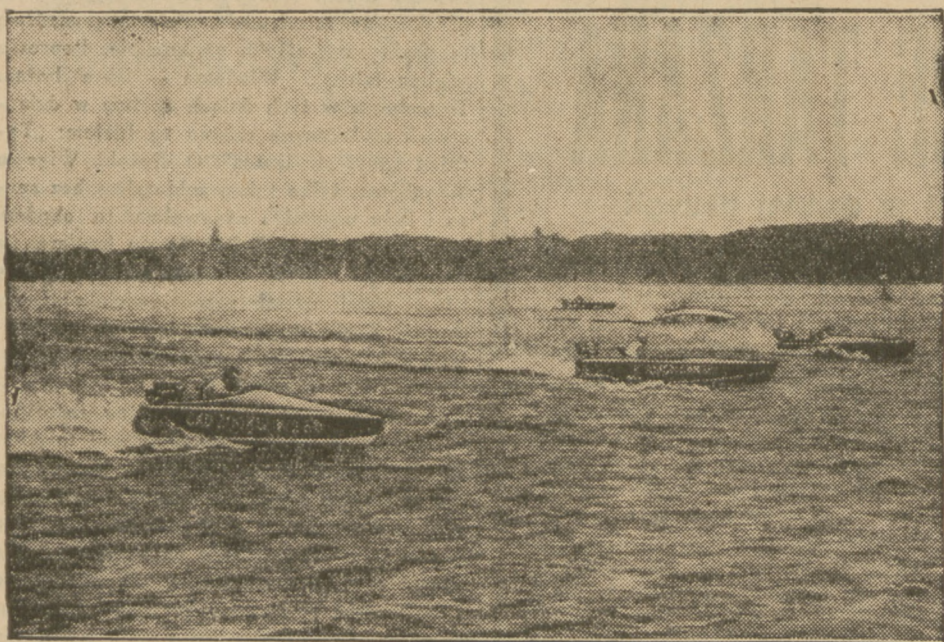
MIEDZYNARODOWY ZŁOT MŁODZIEŻY SOCJALISTYCZNEJ W WIEDNIU

Egzekutywa Komitetu Centralnego Org. Młodzieży TUR. wzywa wszystkie miejscowe Komitety Wykonawcze Organizacji, które nadesłały zgłoszenia na Złot Wiedeński, do nadesłania w terminie do 17 czerwca r. b. następujących danych o wszystkich towarzyszach, jadących na Złot (z pominięciem towarzyszek):

1) dokładna data urodzenia, 2) do jakiego P. K. U. należy, 3) jaki dokument wojskowy posiada — oraz numer dokumentu. O ile dokumentu nie posiada, należy podać dlaczego, oraz w jakim jest stosunku do służby wojskowej (np. młodociani, którzy jeszcze w wojsku nie służyli).

Co do idących w roku bież. na ćwiczenia wojskowe, należy podać termin stawiennictwa.

WYSCIGI MOTOROWEK

Niedaleko Poczdamu, na jeziorze Templińskim odbyły się w dn. 2 czerwca r. b. międzynarodowe wyścigi łódek motorowych.

TEATR i MUZYKA

Dzisiaj w teatrach mielskich

Wielki

o 8 w. „Wesele Figara”

Letni

o 8 w. „W czepku urodzony”

Teatr „Ateneum” (ul. Czerwonego Krzyża 20). Dzisiaj z powodu próby generalnej teatru nieczynny. W niedzielę „Powsinogi Beskidzkie” Emila Zegadłowicza w inscenizacji A. Piekarskiego, w wykonaniu „Placówki Żywego Słowa” z Ireną Sołską w roli opowiadającej.

Teatr Wielki. Dzisiaj wieczór Mozarta „Wesele Figara”.

Teatr Letni. Codziennie „W czepku urodzony”.

Teatr Polski. Dzisiaj zapowiadająca się sensacyjnie premiera komedii politycznej Bernarda Shaw’a p. t. „Wielki Kram” w przekładzie Sobniewskiego, w reżyserji Borowskiego, dekoracjach Frycza i wykonaniu: Kazimierza Junoszy - Stępowskiego, Marii Przybyłko - Potockiej, Samborskiego, Buszyńskiego, Frietsche, Krzewińskiego, Małkowskiego, Szuberta, Kuniny, Modrzewskiej, Dominiaka, Sulimy, Drabikówny, Hierowskiego i Dziwońskiego.

Teatr Mały. Dzisiaj ostatnie przedstawienie komedji Perzyskiego „Rozum i głupstwo”. Od jutra grana będzie „Ładna historia”.

Nowa Operetka. (ul. Karowa 18). Dzisiaj i codziennie w dalszym ciągu przebojowa operetka Edwardsa „Lady X”.

Teatr „Morskie Oko”. Codziennie rewja „Warszawa w kwiatkach”.

„Qui Pro Quo”. Wspaniała, pełna humoru i satyry rewja p. t. „Gabinet figur wojłkowych”.

Teatr „Czerwony As”. Dzisiaj i codziennie pełna humoru rewja plażowa „Bez figowego listka”.

Rewja w Ogródku Bagatela. Codziennie „Miss Bagatela”.

Ogród Rekierta — Letnia Sala Koncertowa. Dzisiaj o godz. 7.30 koncert orkiestry 4. Sielskiego z udziałem M. Madany i H. Zuczkowskiego. W programie muzyka popularna.

Rewja w Ogródku Bagatela. Dzisiaj „Miss Bagatela”.

Z Doliny Szwajcarskiej. Dzisiaj odbędzie się koncert orkiestry Filharmonji Warszawskiej. Solistą będzie doskonały wiolonczalista p. Tadeusz Michałowicz, który grać będzie koncert Saint Saens’a. Dyryguje p. Bronisław Szulc. Na czele programu symfonia Dworzaka „Z Nowego Świata”.

Teatr Ludowy, scena letnia, ul. Ogrodowa 12, pod kierownictwem E. Stryckiego. W sobotę i w niedzielę o godz. 8-jej wiecz. „Maż w komórkę”.

Tryumfy Moskiewskiego Teatru Artystycznego w Teatrze „Rococo”. Wczorajsze przedstawienie „Na dzień” Gorkija zgromadziło tłumy publiczności, która entuzjastycznie przyjmowała wykonawców. Na zakończenie pożegnania cyklu przedstawień odegrana będzie dziś sztuka „Wuj Wania”, jutro „Wiśniowy sad”, w niedzielę popołudniu po cenach znizowanych znów „Na dzień” Gorkija, w niedzielę zaś wieczorem „Zasłubiny”.

2-gi popis uczniów Wyższ. Szk. Muz. im. Fr. Chopina. W najbliższą niedzielę, dn. 16-go b. m., odbędzie się w Filharmonji o godz. 12-jej w poł. drugi i ostatni popis uczniów „Wyższ. szk. Muz. im. Chopina”, na który złożyła się produkcja solowa uczniów wyższych kursów fortepianu, skrzypiec i śpiewu oraz orkiestry uczniowskiej i mieszanej chóru uczniowskiego. W programie figuruje m. in. słynny poemat biblijny Saint-Saens’a „Potop”.

3 DNIOWA WYCIECZKA DO POZNANIA

NA POWSZECHNĄ WYSTAWĘ KRAJO-

WA.

urządza K. R. K. S. „Start” wspólnie z W. R. S. K. O. Wyjazd we wtorek 2 lipca o 10 wieczór, powrót w sobotę 6 lipca o 6 rano. Koszt wycieczki 46 zł., w tem: jazda w zarezerwowanym wagonie III klasy pociągu pocztowego, kwatery noclegowe I klasy, dwukrotne wejście na Wystawę, wszelkie koszty związane ze zwiedzeniem Poznania (Ratusz, Katedra, ogród zoologiczny i t. p.).

W wycieczkę poza członkami i członkami Sportowych Klubów Robotniczych mogą wziąć udział i goście.

Zapisy do poniedziałku 17 czerwca w sekretariacie K. R. K. S. „Start”, Warecka 7, II p., codziennie od 7 — 9 wieczór.

WYPADKI PRZY PRACY

W fabryce wyrobów metalowych i plate-rowanych p. f. „Norblin”, pracujący tam robotnik 41-letni Piotr Turski doznał zwichnięcia dwóch palców prawej dłoni.

W fabryce przy ul. Żytniej 15, 19-letni Mieczysław Gąsiorowski, w czasie pracy odniósł dwie rany cięte prawego przedramienia. Obydwu ofiarom pracy pomocy udzieliło Pogotowie.

CZULI OPIEKUNOWIE

10-cioletni Zbigniew Baranowicz, uczeń I klasy gimnazjum imienia Czackiego, dn. 12 b. m. uciekł z domu opiekunów swych Eugenjusza i Wandy Baranowiczów (Nowolipki 35) i dotąd nie powrócił. Rysopis: ubrany w marynarkę czarną, starą, spodnie podar-

te, bez czapki i bez pończoch, w pantoflach podartych. Zaznaczyć należy, że chłopiec uciekał z domu opiekunów swych już po raz ósmy. Powodem ucieczek — jest zbyt wielka surowość opiekunów.

ZATRUCIE GAZEM

Na rogu ul. Marymonckiej i Krasińskiego, pracujący przy zakładaniu rur gazowych 52-letni Bolesław Musiałek, ślusarz, zatrut się gazem świetlnym. Lekarz Pogotowia, po-

siłkując się aparatem tlenowym, doprowadził zatrutego do przytomności i pozostawił na miejscu.

UCZEN POCHWYCIŁ ZŁODZIEJA I ODEBRAŁ ŁUPY

Wczoraj po południu, 15-letni Tadeusz Kowalski, uczeń, zwrócił uwagę na pewnego osobnika, który idąc z podwórza, niósł na ramieniu futro i dywanik. Nieznajomy widząc, że jest obserwowany, podszedł do okna mieszkania dozorczy i udając ulicznego handlarza, zapytał czy kto nie kupi dywanu lub futra. Nie czekając jednak odpowiedzi, „handlarz” pośpiesznie skierował się na ulicę. Tknęty przecuciem Kowalski wybiegł za podejrzanym i począł przyceć: „trzymajcie złodzieja!”. Nie dość na tem, uczeń puścił się pierwszy w pogoń i na ul. Foksał uciekającego przytrzymał. Wtedy „handlarz” rzuciwszy chłopcu na głowę pled,

futro i dywanik, począł znowu uciekać. Wpadł jednak w roztawione ramiona zaalarmowanego policjanta, który zatrzymanego doprowadził do 10 komisariatu. Tam okazało się, że jest to zawodowy złodziej mieszkaniowy, 28-letni Henryk Szulewski, który był już 39 razy notowany w urzędzie śledczym za różne kradzieże, a nadto karany za podrabianie i puszczanie w obieg fałszywych pieniędzy. W czasie rewizji osobistej przy Szulewskim znaleziono jeszcze bieleżne pościelowe i plastery. Rzeczy te Szulewski skradł, w czasie nieobecności domowników, z mieszkania prezesa Banku Cukrownictwa, Józefa Zychlińskiego.

CO USŁYSZYMY PRZES WARSZAWSKIE RADJO?

DZIŚ.

11.56 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego, hejnał z Wieży Marjackiej w Krakowie, komunikat lotniczo - meteorologiczny. 12.10 — 12.50 Koncert z płyt gramofonowych. 12.50—13.00 Komunikaty Powzechnej Wystawy Krajowej. Transmisja na wszystkie polskie stacje. 13.00 Komunikaty: rolniczy i meteorologiczny. 13.15 — 14.50 Przerwa. 14.50 Komunikaty: meteorologiczny i gospodarczy. 15.10 „Przegląd wydawnictw periodycznych”. 15.35 Komunikat Polskiego Klubu Radjonadawców (P. K. R. N.). 15.50 „Kącik artystyczny L. S. G.”. 16.00 — 16.45 Koncert z płyt gramofonowych. 16.45 — 17.00 Przerwa. 17.00 Odczyt p. t. „Pierwsza polska ekspedycja naukowa do Afryki”. 17.25 Transmisja odczytu z Krakowa. 17.55 Koncert popołudniowy. 18.45 — 18.55 Komunikaty Powzechnej Wystawy Krajowej. 18.55 Rozmaitości. 19.15 Odczyt p. t. „O schorzeniach wątroby i zapobieganiu im”. 19.40 — 19.55 Nadprogram i komunikaty. 19.56 — 20.00 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego. 20.00 — 20.30 „Walka z Molochem ulicy” (Transmisja ze zbiegu ulic Nowego Świata i Al. Jerozolimskich). 20.30 Transmisja koncertu z Doliny Szwajcarskiej, w przerwie komunikat Teatrów Miejskich. Po transmisji komunikaty: lotniczo - meteorologiczny, policyjny, sportowy, nadprogram.

komunikaty PAT, oraz retransmisja ze stacy zagranicznych.

JUTRO.

11.56 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego, hejnał z Wieży Marjackiej w Krakowie, komunikat lotniczo-meteorologiczny. 12.10 — 12.50 Koncert płyt gramofonowych. 12.50 — 13.00 Komunikaty Powzechnej Wystawy Krajowej. 13.00 Komunikaty: rolniczy, meteorologiczny, oraz transmisja z Krakowa notowań giełdy zbożowej krakowskiej. 13.15 — 14.50 Przerwa. 14.50 Komunikaty: meteorologiczny i gospodarczy. 15.10 — 15.35 Przerwa. 15.35 Komunikat samorządowy. 15.50—16.45 Koncert z płyt gramofonowych. 16.45—17.00 Przerwa. 17.00 Odczyt p. t. „Egzamin, czy badanie psychologiczne”. 17.25 „Przechadzki artystyczne po Warszawie”. 17.55 Program dla dzieci z Krakowa. 18.45 — 18.55 Komunikaty Powzechnej Wystawy Krajowej. 18.55 Rozmaitości. 19.15 „Radjokronika”. 19.40 — 19.55 „Walka z Molochem ulicy”. 19.56 V 20.00 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego. 20.00 Odczyt z cyklu „Dzieje muzyki polskiej”. 20.30 Transmisja z Doliny Szwajcarskiej. 22.00 Komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.05 Odczyt p. t. Warjat na kwatery. Jak to na ćwiczeniach bywa—opowie p. Strzelski. 22.25—22.40 Komunikaty: PAT, policyjny, sportowy, nadprogram. 23.00 — 24.00 Transmisja muzyki tanecznej.

ZGON SŁYNNEGO SZACHISTY

RYSZARD RETI, znakomity węgierski szachista zmarł, przeżywszy 40 lat.

Z ESTRADY KONCERTOWEJ.

Koncert na dochód niezamożnych uczniów Kursów im. Chopina. Popis szkoły im. M. Karłowicza.

Nasze uczelnie muzyczne zamykają rok szkolny; stąd w ostatnich tygodniach namnożyły się audycje, egzaminy i popisy, jak zwykle bilansujące zdobycze pedagogiczne całorocznej pracy.

Sympatyczny koncert na zakończenie roku szkolnego zorganizowano na Kursach im. Chopina, które w ciągu dwudziestu kilku lat prowadził niedawno zmarły prof. Kons. Warsz. Ignacy Pilecki. Szczera wdzięczność należy się pp. Czerniawskiej, Gadejskiej, Lewickim, prof. Heintze i kwartetowi smyczkowemu prof. Jarzębskiego za uświetnienie programu. Audycja złożona przeważnie z utworów polskich, zapisała się dobrze na rachunku pozytywnej inicjatywy Kursów.

W Konserwatorium w ubiegłą środę wykonano długi (czy czasem nie za długi?) program siłami uczniów Szkoły Muz. im. Karłowicza. Poziom produkcji był rozmaity. Obok koncertu b-moll Czajkowskiego (St. Janiszewski) znalazła się i krótka inwencja Bacha małej Zosi Vogtmanówny. Zresztą szkoła rozporządza dziś materiałem wcale nieprzeciętnym. Pp. E. Wiernikówna, W. Grabowska, I. Przysiecka, C. Kupersztuchówna, H. Weybergowa, Z. Szorówna, St. Janiszewski i I. Szajewicz wyróżniają się muzykalnością i zapalem w pracy.

Z W CZORAJSZEJ GIEŁDY

Dewizy New-York notowano 8.90. Transakcje kablem New-York przeprowadzono między bankami na 892 zł. za 100 dolarów. Z dewiz europejskich słabszy był Londyn, mocniejszy Zurych. W obrotach międzybankowych płacono za dewizy Gdańsk 172.80, a za dewizy Berlin 212.56. Na rynku prywatnym dolary 8.88 i 1/4 w placeniu, ruble złote 4.59, czerwonce sowieckie 1.75 dolarów.

Na rynku akcyjnym obroty były małe, nastrój spokojny. Większe zmiany wykazały: Modrzejów (podniósł się z 22.75 na 23.50), i Starachowice (podniósł się z 24.75 na 26.00). W dziale pożyczek państwowych obniżyła się 4% Premji. Poż. Inwestycyjna z 104.50 na 103.75, a 5% Premji. Poż. Dolarowa z 73.00 na 72.50. Listy zastawne prawie bez zmian.

ILJA ILF i EUG. PIETROW.

12 krzeseł

Tłumaczyła Halina Pilichowska.

I zawisnąwszy na przecie głową na dół, mrugnął na skamieniałą pod drzwiami wdówkę, jakgdyby mówiąc: „No i cóż ty na to, wdówko?”

— Rany boskie! — jęknęła Grycacujewa.

— W jakim pułku pan służył? — spytała papuga głosem Bendera. — Europa przyjdzie nam z pomocą.

Po ucieczce wdowy papuga otrząsnęła się i wypowiedziała te słowa, które ludzie usiłowali bezskutecznie wydobyć z niej w ciągu trzydziestu lat:

— Dureń, dureń!

Wdowa biegła po ulicy i zawodziła. A w domu czekał na nią pokraczny staruszek. Był to Bartłomiejewicz.

— Na skutek ogłoszenia, — oświadczył Bartłomiejewicz, — już dwie godziny czekam na pannę.

Ciężkie kopyto przecucia uderzyło Grycacujewą wprost w serce.

— Och! — westchnęła wdowa. — Ledwo już żyję.

— To pania, jeśli się nie mylę, opuścił obywatel Bender? Pani dała ogłoszenie do gazety?

Wdowa upadła na worki z mąką.

— Delikatne ma pani zdrowie, — rzekł słodko Bartłomiejewicz, — chciałbym nasamprzód wedle wynagrodzenia pomówić...

— Och!... Wszystko sobie zabierz! Niczego mi już teraz nie żal! — zawołała sentymentalnie wdowa.

— A więc. Wiadome mi jest miejsce pobytu synka pani O. Bendera. Jaką za to otrzymam nagrodę?

— Wszystko sobie zabierz, — powtórzyła wdowa.

— Dwadzieścia rubli, — rzucił oschle Bartłomiejewicz.

Wdowa wstała z worków. Cała była ubabrana mąką. Mrugała oczami raz po raz.

— Ile? — spytała ponownie.

— Piętnaście rubli, — opuścił Bartłomiejewicz.

Przeczuwał, że nie będzie rzeczą łatwą wyrwać choćby trzy

ruble od tej nieszczęsnej kobiety.

Potykał się o paki, nacierała wdowa na starego, wzywała siły niebieskie na świadków i z ich pomocą dobiła wreszcie targu.

— Ho, trudno, niech już będzie pięć rubli. Tylko naprzód prosię o pieniądze. Takie już mam zasady.

Bartłomiejewicz wyjął z notesu dwa wycinki z gazet i, nie puszczając ich z rąk, zaczął czytać:

— Zechce pani posłuchać, po kolei. A więc, pisała pani, — „Błagam... wyszedł z domu towarzysz Bender... zielony garnitur, żółte trzewiki, niebieska kamizelka...” Zgadza się? To było w „Starogródzkiej Prawdzie”. A teraz niech pani posłucha, co o jej synku pisał w stołecznych gazetach. Zaraz... „wpadł pod konia...” Tylko nie lamentujcie, panisiusi, posłuchajcie dalej... „wpadł pod konia...”

„Ale żyje, żyje! Powiadają, że żyje. Czyż miałbym czelność brać

pieniądze za umrząka?... A więc, „wpadł pod konia. Wczoraj na placu Swierdłowa wpadł pod dorożkę Nr. 8947 obywatel O. Bender. Ofiara nie poniosła żadnego szwanku, tylko bardzo się przestra-

zyła...” A więc przedłożę pani te dokumenty, tylko wpierw proszę mi dać pieniążki. Takie już mam zasady.

Wdowa z bekim wręczyła pieniądze, że czas ucieka — czas mijal całkiem normalnie. Po przysunym moskiewskim maju nastąpił duszny czerwiec. W powiatowym mieście N. samochód państwowy Nr. 1 wskutek uszkodzenia stał już od dwóch tygodni przy zbiegu Staropolskiego rynku i ulicy imienia tow. Biurokratego. Od czasu do czasu wypuszczał kłęby dymu i zasnuwał niemi okolicę. Ze starogrodzkiej defensywy wychodzili gęsiego zawstydzeni uczestnicy spisku „Miecia i lemisza” — zobowiązali się oni piśmiennie do nieopuszczania miasta. Wdowa Grycacujewa wróciła do swego kolonialnego sklepiu, nałożono na nią karę w wysokości piętnastu rubli za to, że nie wywieściła na widocznym miejscu cennika na mydło, pieprz, farbkę i inne drobiazgi — rozłagnienie, które łatwo można darować kobiecie o gorącym sercu.

(D. c. n.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wiersz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10 szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny MARJAN MURAWSKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika” Warecka 3